

[Finansministeren.]

Øjeblikket. For det andet maa jeg fremhæve, at hvis en Indskudssum af samme Størrelse, saaledes som det er beregnet, vilde give Staten og den fælleskommunale Udligningsfond et Udbytte paa en 7—8 Mill. Kr. og aflaste samme for Udgifter, som Staten ellers skulde have haft til Idræt og andre Formaal paa maaske 3—4 Mill. Kr., saa vil i Virkeligheden af de 30 Mill. Kr. omkring 25 Mill. Kr. gaa til saadanne Formaal, som Staten for Tiden fremmer, enten ved at aflaste Staten for Udgifter eller ved at begrænse Forbruget. Det er jo muligt, at de, som faar Gevinst, vil anvende disse Penge til et betydeligt Forbrug af Alkohol eller andre Ting, men der er jo gennem Forbrugsbeskatningen sørget for, at Staten ogsaa paa dette Omraade faar sin betydelige Andel.

Jeg skal anbefale, at man i det kommende Udvalg fører Forhandlingen videre i den saglige Tone, der her er anvendt.

Ole Bjørn Kraft: Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard anbefalede Tinget hurtigst muligt at bevilge den Klat Skilling paa 2—3 eller maaske 4 Mill. Kr. til Idrætten, som den havde Brug for, og dermed ordne Sagen. Det er ganske interessant at høre det ærede Medlem fremsætte dette Synspunkt heroppe og med saadan Lethed anbefale den Udvej, som andre jo tidligere har peget paa, naar man erindrer, at det ærede Medlem i 10 Aar har været Idrættens Minister uden at stille noget Forslag om de fornødne Statsbevillinger til Idrætten.

Tholstrup: Til de skattepolitiske Betragtninger kunde man vel føje den, at Finansministeren behøver ikke at se sig om for at faa en Andel af disse 30 Mill. Kr., for Ungdommen vil vel i nogen Grad bruge disse Penge til Tobak, Øl og Spiritus eller Biografbiller, saa han vil maaske faa endnu flere Penge ind, hvis han lader være at gennemføre dette Lovforslag.

Dernæst vil jeg gerne spørge, om ikke netop det foreliggende Forslag drejer sig om et Talloteri — og det var det, Struensee blev halshugget for.

Finansministeren sagde, at det tjener til Ære for Rigsdagen, at man tager saglige Hensyn uden at følge Partiliniær. Jeg synes, at man skal afgøre Tingene her i et Plan, saa det tjener de tilstedeværende til Ære, og blive enige om, at dette Lovforslag droppes.

Nørlund: Jeg synes, at det mest positive ved den Debat, der er ført, er, at

man fra alle Sider har erklæret sig enig i, at der maa ydes væsentlig større Bevillinger til Idrætten. Der er maaske særlig Grund for mig til at understrege det glædelige heri i Betragtning af, at jeg paa mit Partis Vegne for omtrent et Aar siden fremsatte et Forslag om, at man skulde undersøge, hvad Idrætten havde Brug for, og yde de nødvendige Bevillinger til den. Den Gang fik jeg ikke nogen aktiv Tilslutning fra anden Side, men det synes jeg er et Forhold, man maa tage i Betragtning, naar Spørgsmaalet om en Tipstjeneste nu er kommet frem. Sagen er jo den, at naar man fra de store Idrætsorganisationers Side har opfordret til at iværksætte en Tipstjeneste, saa er det ikke af Kærlighed til Spil og al den Slags, men Forholdet er det, at Idrætsorganisationerne her i Landet har rendt Myndighederne paa Dørene Aar efter Aar og prøvet at faa disse Bevillinger sat op, uden at man har villet gøre det.

Jeg vil paa mit Partis Vegne erklære mig fuldt ud indforstået med, at man ordner Sagen paa den Maade, at man giver en Bevilling paa de 2,5 Mill. Kr., som der er Tale om, direkte til Idrætten. Hvis man virkelig mener, at man bør undgaa denne Tipstjeneste, saa bliver man nødt til med fuld Musik at gaa ind for Opfyldelsen af et saadant Krav, og det har der manglet meget i i tidligere Tider.

I Anledning af de Bemærkninger, som Finansministeren henvendte til mig, vil jeg ogsaa gerne sige lidt. Indenrigsministeren har ladet meddele, at han ikke har faaet nogen Oplysning om, at der var Interesse for at nedsætte den Kommission, der var Tale om. Indenrigsministeren maa vide, at Spørgsmaalet har været diskuteret en hel Del i Ungdomskommissionen, og han maa vide, at Rigsdagsudvalget har haft meget ringe Chance for overhovedet at kunne henvende sig til Ministeren, eftersom det blev nedsat en af de allersidste Dage af Samlingen og ikke havde megen Tid til sin Raadighed. Om ikke andet skulde Indenrigsministeren i Kraft af personlig Henvendelse vide, at Spørgsmaalet stadig blev diskuteret, og naar Indenrigsministeren sidste Aar kunde sige, at han for sin Part var parat til at undersøge det og til sammen med Idrætsorganisationerne at drøfte, om der skulde nedsættes en saadan Kommission, saa synes jeg, at han har paataget sig den Opgave at rejse hele dette Spørgsmaal og derved faa draget Spørgsmaalet om Understøttelse til Idrætten ind i en positiv Bane.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvad